

[Baago-Hansen.]

tive, at de kun kan betegnes som ufor-
svarlige.

Hvad pladsforholdene for publikum angår, er disse så snævre, at der ofte opstår stor trængsel og lang ventetid, fordi det ikke er muligt at afvikle ekspeditionerne i en glidende strøm. Lokalteterne for posthusets personale er under al kritik, såvel med hensyn til rumforholdene som med hensyn til lys og luft. Posthusets materiel, vogne o. s. v., må henstå under åben himmel året rundt i al slags vejr, da der overhovedet ikke er mulighed for at bringe det under tag noget sted. Hvad det betyder af udgifter til reparationer og vedligeholdelser, kan enhver tænke sig.

Nu er jeg nok klar over, at disse projekter ikke kan løses fra i dag til i morgen, og tillige, at de i høj grad hænger sammen med den havneudvidelse, der er påbegyndt i Frederikshavn, men det, jeg meget vil bede den højtærede minister for offentlige arbejder og den høje regering om, er, at man stadig vil have disse projekters løsning i velvillig erindring, og at man tillige vil fremme alle de forarbejder, der kan fremmes, mest muligt, herunder de ekspropriations-sager, der er blevet indledt med hensyn til den linieføring, der er afstukket til jernbanen. Det kan kun betegnes som hensynsløst at lade de pågældende grundejere gå i en tilstand, hvor de ikke ved, om de er købt eller solgt, både i måneder og år.

Fra byens side har man såvist ikke stillet sig køligt eller afventende til projektet om banegårdsflytningen. Fra den side har man for længe siden givet tilsagn om et millionbeløb til gennemførelsen.

Sagen er iøvrigt af så gammel dato, at der i vide kredse blandt befolkningen lever den pessimistiske opfattelse, at der såmænd godt kan hengå en menneskealder, før sagen bliver løst. Da det under den forrige regering lykkedes at få taget fat på havneudvidelsesarbejder i Skagen, Strandby og Frederikshavn — projekter, man i årevis havde ventet på skulle blive løst — vågnede der hos mange et begrundet håb om, at også de spørgsmål, jeg her har rejst, snart ville blive taget op til gennemførelse, men de udtalelser, den højtærede minister for offentlige arbejder nylig har fremsat, tyder nærmest på, at projektet vedrørende banegårdsflytningen

igen er blevet stødt ud i det yderste mørke. Det er derfor forståeligt, om befolkningens og de interesserede organisationers vågnende optimisme er blevet afløst af dyb pessimisme.

En sådan behandling af dette ikke blot for den pågældende bys befolkning, men for samfundet som helhed meget vigtige spørgsmål finder jeg både helt urimelig og ufor-svarlig, og jeg skal derfor på mine vælgeres og på befolkningens vegne protestere her-
imod, idet jeg samtidig indstændigt anmoder om, at de af mig ved denne lejlighed påpegede mangler snarest må blive afhjulpet.

Jeg kan samtidig benytte lejligheden til at henstille til den højtærede minister, at man skaber udvej for de nødvendige be-
villinger til påbegyndelsen af saneringen af den gamle havn i Frederikshavn i henhold til den af havnerådet i Frederikshavn udarbejdede indstilling, der inden længe vil ligge på ministerens bord. Bliver disse arbejder, der her er projekteret, ikke udført i det kommende finansår, vil havnen komme i den pinlige situation ikke at kunne anvise anløbsplads til de nye store fartøjer, som i begyndelsen af 1955 vil blive sat ind i den nordiske trafik på Frederikshavn, og noget sådant vil ikke just virke fremmende på samkvemmet mellem de nordiske lande, noget, som vi alle er enige om bør fremmes og udbygges.

Må jeg dernæst gøre et par bemærkninger vedrørende en helt anden sag. I store kredse af befolkningen, og da navnlig i forældrekredse, råder der i tiden megen usikkerhed med hensyn til opdragelsesproblemerne, ikke mindst problemet vedrørende lydighed og disciplin. Psykologer har i de senere år gjort deres til at forvirre hovedet på den jævne kvinde og mand på dette punkt ved at tage alt ansvaret bort fra mennesker og ved at give plads for en pladderhumanisme, der med usvigelig sikkerhed efterhånden vil undergrave demokratiet og selve folkets sundhed i etisk henseende.

Nylig har to af regeringens medlemmer, den højtærede socialminister og den højtærede kirkeminister, gjort deres til at øge forvirringen og usikkerheden på dette ømtålige område. Den førstnævnte ved at ud-sende sit cirkulære til opdragelseshjemmene med forbud mod anvendelse af spanskrøret og med påbud om at afgive indberetning til ministeriet, hver gang en elev har fået